

Preek over Mattheus 8,18-22: Jezus volgen is een fulltime job.

Voorzang: Psalm 103, 1 en 2

Votum en Groet

Zingen: Psalm 103, 3 – 6 – 9 (de tussenliggende gedeelten worden gelezen uit de onberijmde psalm)

Gebed om ontferming

Zingen: Psalm 34, 1 en 7

Kinderpraatje

Zingen: Kinderlied 10 (Jezus roept alle kleine kinderen...)

Gebed bij de opening van het Woord

Schriftlezing: Numeri 6,1-9 en Mattheus 8,18-22

Zingen: Gezang 484, 1. 2 en 4

Verkondiging van Mattheus 8,18-22

Zingen: Gezang 455

Dankzegging en voorbeden

Collecte

Leefregels

Zingen: Opwekking 354

Zegen

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Waar gaan we voor in 2007?

Waar gaan we voor – persoonlijk en als gemeente?

Wat zijn de doelen die we ons stellen?

Welke stappen gaan we zetten in geloof?

Dat is de vraag waartoe Jezus u vanmorgen uitdaagt.

Ja, een uitdaging – dat is het zeker.

Want Jezus vraagt hier wel wat van ons.

Sjonge nou – dit is wel een pittig woord om het nieuwe jaar mee te beginnen.

Het is werkelijk alles of niets!

Er op of er onder!

Jezus komt met een enorme claim.

Als je een beetje in de gaten hebt wat Hij vraagt, dan hap je naar adem.

Lieve help, mag het ook wat minder zijn?

Er is zo'n liedje dat we onze kinderen leren:

1

'k Wil Jezus volgen, heel mijn leven,

'k Wil Jezus volgen, dag aan dag,

in m'n handel, in m'n wandel,

in m'n slapen en ontwaken,

'k wil Hem volgen dag aan dag.

Ontroerend als ze dat zo met overgave zingen.

Maar vertellen we er ook bij hoe moeilijk dat is – Jezus volgen?

Dat het ze vreselijk veel gaat kosten?

We willen graag dat de kerk weer groter wordt.

Tenminste, ik ga er van uit dat u dat wel fijn zou vinden.

Dat steeds meer mensen wat met Jezus gaan krijgen.

En dat de trend van kerkverlating wordt omgebogen in kerkgroei.

Daarvoor organiseren we o.a. een Alpha-cursus.

Om mensen te interesseren in het christelijk geloof.

Maar wordt daar ook verteld welke prijs je daarvoor moet betalen?

Nee, ik bedoel niet dat er een vrijwillige financiële bijdrage van je verwacht wordt als je lid wordt van een kerk.

Maar dat het je hele leven kost.

Volgeling van Jezus zijn – dat is geen parttime job.

Dat doe je voor je hele leven – fulltime!

Jezus volgen – dat vraagt heel je hart en al je energie.

Voor de volle 100%!

Dat is wat ik u op deze eerste zondag van het jaar wil voorhouden.
Jezus claimt u en jou voor 100%.

2

Laten we luisteren naar Jezus.
Mattheus vertelt hoe Hij net een aantal wonderen heeft gedaan.
Hij heeft een man verlost van zijn melaatsheid.
Hij heeft de zoon van een Romeinse officier genezen.
Toen ging hij met Petrus mee naar huis.
Daar lag zijn schoonmoeder met koorts op bed.
Jezus raakte haar aan en de koorts verdween.
En de rest van de avond was Jezus druk met het uitdrijven van demonen.
En meet het genezen van nog meer zieken.

Jezus trekt de aandacht.
Steeds meer mensen raken in Hem geïnteresseerd.
Ze drommen om Hem heen.
Ze hangen aan zijn lippen.
Ze vergapen zich aan wat Hij doet.
Wat een belangstelling!

Maar als Jezus al die mensen ziet neemt Hij een bijzondere beslissing.
Kom, zegt Jezus, we gaan hier weg.
We varen naar de overkant van het meer.

Een vreemd besluit als je er over nadent.
Als Jezus de massa wil bereiken moet Hij blijven.
Ze zijn nieuwsgierig, belangstellend.
Zo'n moment moet je pakken.
Waarom gaat Jezus weg juist op het moment dat zijn populariteit zo groot is?

Ja, dat is nou typisch Jezus.
We lezen veel vaker dat Jezus het niet zo heeft op zoveel mensen om zich heen.
Denk bijvoorbeeld aan het verhaal dat Hij duizenden mensen te eten gaf.
Met vijf broden en twee visjes voorzag hij al die mensen van eten.
En iedereen had meer dan genoeg.
De enthousiaste menigte drong op en wilde Hem koning maken.
Ook zo'n hoogtepunt in het optreden van Jezus.

Maar dan lees je dezelfde reactie.
Jezus trekt zich terug.
Hij is niet gecharmeerd van al die belangstelling.
Als ze Hem dan toch weer weten te vinden veegt Hij ze de mantel uit.
En dan zegt Hij zulke scherpe dingen, dat de mensen geïrriteerd bij Hem weglopen.
Alleen de intieme kring van de twaalf blijft bij Hem achter.

Jezus is duidelijk niet uit op populariteit.
Kijkcijfers en opiniepeilingen interesseren Hem geen fluit.
Anders zou Hij wel wat voorzichtiger in zijn uitspraken zijn geweest.
Waar Jezus werkelijk om geeft is volgelingen die Hem 100% zijn toegewijd.
Alleen met zulke mensen kan Jezus wat beginnen.
Met zulke mensen kan Hij de wereld veranderen.
Het gaat Jezus niet zozeer om kwantiteit dan wel om kwaliteit.

Ik denk dat we daar als gemeente van Christus wat van kunnen leren.
We hebben de neiging om te denken dat het allemaal wat leuker moet in de kerk.
We hebben het nogal eens over het aantrekkelijker maken van onze kerkdiensten.
Voor mensen van buiten of voor onze jongens en meisjes.
Het moet allemaal wat leuker en plezieriger.
En wat laagdrempeliger.
Wat meer entertainment.

Een leuk muziekgroepje.
De dominee moet maar wat korter preken en wat populairder.
Gewoon de boel wat 'opleuken'.
Dan houden we ze wel vast en we halen ze wel binnen.

Ik merk daar bij Jezus helemaal niets van.
Hoe zeggen ze dat ook al weer bij de belastingdienst? **3**
Leuker kunnen we het niet maken.
Nou, Jezus maakt het ook niet leuker.
Maar ook niet gemakkelijker.
Moet je horen wat Hij doet. **4**

Als Jezus op het punt staat te vertrekken, komt er iemand op Hem af.
Een schriftgeleerde.
Een doctor in de theologie, zeg maar.
Iemand die verstand heeft van Gods Woord.
Over het algemeen moesten die niet veel van Jezus hebben.
Ze vinden Hem maar een betweter.
Iemand, die de dingen altijd even anders zegt dan de officiële kerkleiders.

De leerlingen bereiden zich misschien al voor op een stevige botsing.
Maar dat pakt heel anders uit.
Meester, zegt de schriftgeleerde.
Nou, dat begint al goed.
Dat hoor je die geleerde knapen niet zo gauw tegen Jezus zeggen.
Maar het wordt nog mooier.

Meester, ik zal u volgen, waar u ook heen gaat.
Je gelooft je oren niet.
Een schriftgeleerde die Jezus volgen wil.
Zo kan het dus ook.
Daar zal Jezus blij mee zijn.
Goed voor de pr, zo'n man in de discipelkring.
Prof. dr. Huppelepup kiest voor Jezus.
Dat helpt misschien nog meer mensen over de streep.
Met beide handen aanpakken – zo'n aanbod!

Maar wat doet Jezus nou?
Hij poeiert de beste man af.
De vossen hebben holen en de vogels nesten.
Maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens rustig neerleggen.

Wat een domper op de geestdrift van deze man!
Waarom zo'n koude douche?
Waarom niet wat enthousiaster?
Kom er bij, weledele hoog- en zeergeleerde heer!
Iemand als u kan Ik goed gebruiken.
Van reclame maken lijkt Jezus geen kaas te hebben gegeten.

Maar Jezus maakt duidelijk dat geestdrift niet genoeg is.
Geestdrift is net als een flakkerende vlam.
Zo'n vlam moet gevoed worden.
Anders komt de wind en blaast de vlam uit.
Maar als de vlam voedsel heeft, dan wakkert de wind haar aan.
En ze wordt tot een groot vuur.

Jezus' antwoord is als een wind over de vlam van de geestdrift van de schriftgeleerde.
Nu moet blijken of de vlam voedsel heeft.
Is er bij hem sprake van echte toewijding, diepe overtuiging.
Is er bij hem vurige liefde voor de Heiland?

Dan zal de vlam van de geestdrift aanwakkeren tot een laaiende brand.
Die wordt dan niet gedoofd door Jezus' ontmoedigende woorden.
Dan zal het antwoord zijn: *Maar Meester, ik wil u ook niet volgen om de plááts, waar u me brengt.*
Ik volg u om u zelf!
Ik ben liever in de hel mét U dan in de hemel zonder U!

Ja, dat moet Luther eens hebben gezegd.
Ik ben liever in de hel mét U dan in de hemel zonder U!

Misschien zag de schriftgeleerde de weg met Jezus als een *highway to heaven*.
De kortste weg naar een hemel op aarde.
Maar met Jezus lijkt je eerder in de hel te komen.
Tenminste, als je echt met Jezus mee gaat.
Als je echt je leven met Hem deelt en de weg gaat waarop Hij voorgaat.

Jezus waarschuwt daar keer op keer voor. **5**
In de Bergrede bereidt Hij zijn volgelingen voor op vervolgingen.
Bij een andere gelegenheid zegt Hij: **6**
Jullie zullen het zwaar te verduren krijgen in de wereld... (Joh. 16,33)
Over Paulus, de schriftgeleerde die Hij overweldigde om Hem te volgen, zegt Hij: **7**
Ik zal hem tonen hoezeer hij moet lijden omwille van mijn Naam (Hand. 9,16).
En Paulus zelf schrijft: **8**
Allen die (...) in eenheid met Christus Jezus willen leven, zullen worden vervolgd.

Jezus volgen heeft een prijs.
En wie Hem willen volgen moeten bereid zijn die prijs te betalen.
Ik heb een boekje van een Roemeense predikant – ds. Joseph Ton.
Het boekje heet: *Lessen in lijden*.
Het stamt uit de tijd van de communistische dictator Ceausescu.
Dat was voor christenen een bijzonder zware periode.
Net als nu in Noord-Korea.
Ze werden als vijanden van de staat beschouwd.
Eigenlijk waren ze ongewenst in Roemenië.

Als in die tijd mensen zich wilden aansluiten bij de kerk van ds. Ton zei hij:
Beseffen jullie wel wat dat voor jullie gaat betekenen?
En dan haalde hij dit woord van Jezus aan.
Dat betekende toen concreet, dat ze als christen zouden worden gehaat.
Ze zouden nooit een goeie baan kunnen krijgen.
Ze zouden vaak op hun werk worden geplaagd en vernederd.
Wil je die prijs betalen? voeg ds. Ton aan zulke mensen.

Wie Jezus wil volgen, krijgt het zwaar.
Hoe komt het eigenlijk, dat wij daar over het algemeen zo weinig van merken?
Nou ja, je merkt er iets van nu de ChristenUnie misschien in de regering komt.
Dan merk je hoeveel haat er is tegen christelijke overtuigingen en standpunten.
Journalisten schrijven giftige columns.
En cabaretiers kunnen venijnig uithalen naar christenen.

Maar in ons persoonlijk leven?
Hebben we er dan veel last van?
En als dat niet zo is, waar ligt dat dan aan?
Dat is een vraag die we ons zelf serieus moeten stellen.
Kan het zijn omdat we ons toch maar het liefst op de vlakte houden?
Niet teveel onze nek uitsteken?
Toch niet voor de volle 100% er voor uit durven komen dat we bij Jezus horen?
Willen we wel de prijs betalen voor het volgen van Jezus? **9**

Die vraag komt ook nog eens op een andere manier op ons af.

Het spontane aanbod van de schriftgeleerde remt Jezus af.
Maar dan komt één van zijn leerlingen naar Hem toe.
Hij is al een volgeling.
Maar als Jezus wil vertrekken komt hij met een redelijk verzoek.
Sta mij toe eerst terug te gaan om mijn vader te begraven.
Het is niet helemaal duidelijk of de vader al gestorven is.
Of misschien op sterven ligt.
Of dat hij zo oud is dat het einde van zijn leven nooit meer lang kan duren.

Mag de zoon nog zolang bij zijn vader blijven tot hij gestorven is?
Mag hij eerst zijn kinderplichten vervullen?
Het is beslist niet zijn bedoeling Jezus voorgoed in de steek te laten.
Nee, zodra hij heeft gedaan wat hij moet doen zal hij zich weer bij de Meester voegen.
Daar heeft Jezus toch wel begrip voor?

De begrafenis van familieleden en zeker van de vader gold onder de Joden als een verplichting van de hoogste orde.
Daarvoor moesten alle andere verplichtingen wijken.
Ik denk dat de discipel dan ook zonder meer verwacht heeft van Jezus de gevraagde toestemming te ontvangen.

Maar ook voor hem moet het antwoord van Jezus een enorme schok zijn geweest:
Nee, laat die begrafenis maar aan anderen over.
Ik wil dat jij zonder uitstel met Mij meegaat.

Dat is ongehoord!
Wie is Jezus dat Hij dit vragen mag?
Jezus legt een ongehoorde claim op zijn discipel.
Hem volgen is echt het belangrijkste wat er is.
Daar moet alles voor wijken.
Het kan zelfs van je vragen dat je de band met je liefsten daarvoor verbreekt.

Dat kán!
Dit is geen regel die Jezus stelt voor iedereen in elke situatie.
Maar er kunnen situaties zijn dat je dit offer moet brengen.
Zoals een militair alles achter moet laten als het vaderland roept om dienst te doen.
En het Koninkrijk van God is nog belangrijker.

Jezus legt op deze volgeling de nazireeërverplichting.
Daarover lezen we in Numeri 6.
Een nazireeër had zich aan de HEER gewijd.
Maar zo'n toewijding was totaal en radicaal.
Eén van de bepalingen was dat hij zelfs niet in de buurt van een dode mocht komen.
Want God is de God van het leven.
Alles wat bij de dood hoort, hoort niet bij God.
Zelfs als een naast familielid als vader of moeder, een broer of een zus sterft, mocht hij niet bij hen komen.

Die claim legt Jezus nu op deze volgeling.
In die situatie vraagt Hij hem alles op te geven.
Laten de doden maar voor zich zelf zorgen.

Vaak wordt deze uitspraak gezien als Jezus' oordeel over mensen die Hem niet volgen.
Zo van: *Laten zij die geestelijk dood zijn hun doden maar begraven.*
Maar misschien horen we er dan teveel in.
Misschien bedoelt Jezus niet meer dan: *Laten de doden maar voor elkaar zorgen.*
Met andere woorden: laat die begrafenis nu maar voor wat het is.
Er zijn nu belangrijker dingen aan de orde.
Vergeleken bij Jezus is de dood – zelfs de dood van onze liefsten – onbelangrijk.

Ja, dat zijn twee schokkende uitspraken van Jezus.
Wat Hij zegt tegen die schriftgeleerde.
En zijn claim op zijn volgeling.

Dit is misschien wel een andere Jezus dan we gewend zijn.

Maar we kunnen er niet om heen – om wat Jezus hier zegt.

Dus blijven we achter met twee vragen.

De eerste vraag is: Wie is Jezus dat Hij dit durft vragen?

Wie is Jezus dat Hij zulke claims op ons legt?

Hoeveel is Hij ons waard?

Ik haalde zo even een woord van Luther aan.

Liever mét Jezus in de hel, dan zónder Jezus in de hemel.

Dat kun je alleen zeggen als je Jezus hebt leren zien als je grootste schat.

Dat kun je alleen zeggen als je door hebt gekregen dat Jezus de hoogste prijs waard is.

Want dan is de hel geen hel meer is als Jezus daar is.

Dan kun je het liefste of de liefste loslaten.

Omdat Jezus altijd meer waard is dan het liefste of als de liefste.

Wat je de hel lijkt, is geen hel meer als Jezus daar is.

En de hemel is geen hemel zonder Jezus.

Want wat hel of hemel is wordt bepaald door Jezus.

Wie is Jezus dat Hij vragen mag wat Hij vraagt?

Hij is onze grootste schat.

De tweede vraag is: Wil ik Jezus echt volgen?

Elke dag van het nieuwe jaar?

Als gelovige?

Als gemeente?

For better, for worse?

In goede en kwade dagen?

Totdat de dood ons scheidt?

Voor wie de eerste vraag beantwoord is als ik deed, is dat geen vraag meer.

Hoe zou ik Jezus niet volgen als Hij inderdaad onze grootste schat is?

Maar dan ook helemaal!

Niet parttime, maar fulltime.

Niet voor 60%, maar voor 100%.

Neem mijn leven, laat het Heer, toegewijd zijn aan uw eer.

Neem mijn hart en voor altijd zij het aan U toegewijd.

AMEN.

07-01-2007